

Obećanje izbavljenja

*“Nato JAHVE, Bog, reče
zmiji:, ... Neprijateljstvo
ja zamećem između tebe
i žene, između roda
tvojeg i roda njezina: on
će ti glavu satirati, a ti
ćeš mu vrebati petu.”*
— 1.Mojsijeva 3 :14, 15

ČOVJEK, najsavršeniji od svih Božjih zemaljskih stvorenja i obdaren sposobnostima koje odražavaju sliku Stvoritelja, nije uspio proći jednostavan test poslušnosti kojem je bio podvrgnut. Prekršio je Božji zakon i sada mora umrijeti:

“Prah si, u prah ćeš se i vratiti.” (1.Mojsijeva 3: 19) Od tada su svi Adamovi potomci naslijedili njegovu smrtnu kaznu. Svi su rođeni nesavršeni i nesposobni se oduprijeti razaranjima bolesti. Svi naposljetku umiru, jer “plaća je grijeha smrt.”—Rimljanima 6: 23

Međutim, Bog je i dalje volio svoju zabludjelu ljudsku djecu, pa čak i kad je trebalo osuditi Adama i Evu na smrt, dao je naznaku da će biti pružena prilika za izbavljenje od kazne. Ovo obećanje izbavljenja jasno je implicirano u izjavi “zmiji” da će joj “rod” žene glavu satirati. Činilo se da je čak i ovo opskurno jamstvo našim prvim roditeljima dalo određenu nadu da će Stvoritelj izliječiti njihovu nevolju, jer kad se Šet rodio, Eva je rekla: “Bog mi dade drugo dijete mjesto Abela, koga ubi Kajin.”—1.Mojsijeva 4: 25

Eva, naravno, nije razumjela da će rod o kojem je

Bog govorio biti veliki Izbačitelj, Mesija obećanja i pro-ročanstva, i da će proći više od šest tisuća godina prije nego što će “glava” zmije biti “satrana,” ili zgnječena ovim rodom. Kako se Stvoritelj plan razvija kroz njegovu Riječ, postaje očito da će djelo izbavljenja implicirano Božjom izjavom zmiji izvršiti ni manje ni više nego moćna vlada, ili kraljevstvo, pod upravom obećana roda.

U 20. poglavlju Otkrivenja dane su nam dodatne informacije o ovom kraljevstvu i izbavljenju koje će ono donijeti čovječanstvu. Prema jamstvu koje je ovdje dano, čak i mrtvi trebaju biti vraćeni u život. Prvo, međutim, dolazi vezivanje “one stare zmije”. Stihovi 1 i 2 glase: “I vidjeh anđela: siđe s neba, ... Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za tisuću godina.” U ovim opisnim pojmovima, možemo prepoznati zmijino djelovanje u Edenu i povezati je s čovjekovim velikim protivnikom i varalicom. Zajedno s preostalim stihovima poglavlja, uvjereni smo da “žig” koji spominje Gospodin implicira potpuno izbavljenje od pošasti grijeha i smrti u koju je čovječanstvo bačeno kada ga je Sotona naveo na neposlušnost Božjem zakonu. Jasno rečeno, grijeh i smrt ne smiju trajati zauvijek.

OBEĆANJE ABRAHAMU

Abrahamu je dano šire obećanje izbavljenja. Njemu je Bog rekao: “Budući da si poslušao moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom.” (1.Mojsijeva 22: 18) U Novom zavjetu, ovo obećanje Abrahamu je nazvano Pavlovim “evanđeljem” [grčki: navijestiti radosnu vijest unaprijed], koji je objasnio da je Krist “potomstvo” koje će blagosloviti sve nacije. (Galaćanima 3: 8, 16) Koji je blagoslov za koji je Bog obećao da će doći svim obiteljima na zemlji kroz Abrahamovo potomstvo, koje je Krist?

Na ovo pitanje odgovara apostol Petar u Djelima apostolskim 3: 21-25. Ovaj odlomak iz Svetog pisma dio je propovijedi koju je Petar održao u kojoj je izvukao pouku iz čuda koje su upravo učinili on i Ivan—ozdravljenja čovjeka koji je bio hrom od rođenja. (vss. 1-10) On objašnjava u svojoj propovijedi da će nakon drugog Kristovog dolaska doći vrijeme opće obnove, ili “uspostave”, kako je prevedeno u našoj verziji Biblije kralja Jamesa, i da će baš kako je ovom čovjeku vraćeno zdravlje, tako će svi biti obnovljeni u razdoblju “uspostave” Božjeg plana. Zatim Petar zaključuje: “Vi ste sinovi prorokâ i Saveza koji sklopi Bog s ocima vašim govoreći Abrahamu: Potomstvom će se tvojim blagoslivljati sva plemena zemlje.”—vs. 25

JAKOVLJEVO PROROČANSTVO

Obećanje izbavljenja koje je Bog dao Abrahamu ponovljeno je njegovom sinu Izaku i unuku Jakovu. Jakov je imao dvanaest sinova, pred kraj života ih je okupio oko sebe i pojedinačno ih blagoslovio. Ti su roditeljski blagoslovi bili u obliku proročanstava. Jakov je svome sinu Judi rekao: “Judo, laviću mali! Plijenom si se, sine, udebljao; poput lava, poput lavice legao potrbuške! Tko bi ga dražiti smio? Od Jude žezlo se kraljevsko, ni palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome pripada—kome će se narodi pokoriti.”—1. Mojsijeva 49: 9, 10

Ovo je proročanstvo izrekao Jakov dok je živio u Egiptu, a to odražava spominjanje ležećeg lava. U Egiptu je u to vrijeme polagano kraljevsko pravo faraona na vladanje bilo simbolizirano ležećim lavom. Korištenjem ovog simbola Jakov je u svom proročanstvu govorio da “žezlo”, pravo vladanja što se tiče Božjih obećanja, pripada njegovom sinu Judi, i da će se u dogledno vrijeme

roditi potomak, ili potomstvo Judino čije će ime biti Šilo (onaj kome to pripada). Njemu bi ljudi svijeta bili okupljeni u svoje vrijeme; to jest, kroz Šilo bi sve obitelji na zemlji bile blagoslovljene.

Ime “Šilo” znači spokojan ili miroljubiv. To je jedan od naslova u Starom zavjetu koji se dodjeljuje Kristu Mesiji i sugerira da će ovaj obećani izbavitelj biti mirotvorac. Doista, Krist neće samo uspostaviti mir među ljudima i narodima, nego će također biti mirotvorac između Boga i čovječanstva, obnavljajući sklad koji je postojao prije nego što je čovjek prekršio božanski zakon. U jednom od značajnih proročanstava o Isusovom rođenju on se naziva “Knezom mironosnim”, a mi smo uvjereni da “nadaleko vlast će mu se sterat’ i miru neće biti kraja.”—Izaija 9: 6, 7

U ovom istom proročanstvu obaviješteni smo da je Knezu mira “na plećima vlast”. Ovo je vlast nad kojom Šilo, mironosac, drži žezlo, odnosno pravo vladanja. To je Mesijansko kraljevstvo, a u Miheju 4: 1-4 ono je predstavljeno pod simbolom gore—”gore Doma JAHVINA”. Uvjereni smo da će na ovoj gori, ili kraljevstvu, ljudi spoznati Božje putove. Nakon toga, oni će “svoje mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove” i neće se više učiti ratu.

OSTALI BLAGOSLOVI KRALJEVSTVA

U Izaiji 25: 6-9 Gospodin nam daje još jedno obećanje koje opisuje blagoslove koji će doći do ljudi na njegovoj “gori”, Mesijanskom kraljevstvu. Jedan od tih blagoslova bit će uništenje smrti. Gospodin će “uništiti smrt zasvagda”, glasi obećanje, i “suzu će sa svakog lica otrti”. Još jedan blagoslov koji će doprijeti do čovječanstva kroz Kristovo kraljevstvo opisan je kao raskidanje “zastora što zastiraše sve narode”. Ovo je “zastor” ili veo

praznovjerja i nesporazuma koji se odnosi na Boga i njegovu svrhu punu ljubavi u stvaranju čovjeka, i njegov plan da ga vrati u život.

Uključene u ovaj “zastor” koji je Božju istinu sakrio od ljudi, su sve teorije koje obeščašćuju Boga proizašle iz Sotonine laži Evi: “Ne, nećete umrijeti!” (1.Mojsijeva 3: 4) Većini je bilo drago povjerovati da “nema smrti”. Ipak, zahvaljujemo Bogu što će ova zamagljujuća laž, zajedno sa svim drugim lažnim predodžbama koje je Sotona utkao u “zastor” i “bacio na ljude”, biti uklonjena.

KISELO GROŽĐE GRIJEHA

Još jedno vrlo zanimljivo i umirujuće obećanje o izbjavljenju od posljedica istočnog grijeha nalazi se u Jeremiji 31: 29, 30. Ovaj odlomak glasi: “U one dane neće se više govoriti: ‘Oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima zubi trnu.’ Nego će svatko umrijeti zbog vlastite krivice. I onomu koji bude jeo kiselo grožđe zubi će trnuti.” Pouka je ovdje očita. Otac Adam bio je taj koji je jeo prvotno “kiselo grožđe” grijeha. Rezultat je prenesen na cijeli ljudski rod. Svi su patili zbog ovog čina neposluha; svi su umrli ili umiru.

Međutim, to će se promijeniti, uvjerava nas Gospodin. “U one dane”, kada obećano Abrahamovo potomstvo bude vladalo kao “Knez mironosni”, on će također dijeliti blagoslove zdravlja i života. To će biti moguće jer je Isus zauzeo mjesto grešnika u smrti, a tijekom svoje vladavine ponudit će svakom pojedincu ljudske rase priliku da bude poslušan i i da živi. Ljudi više neće umirati zbog Adamova grijeha. Ako uopće umru, to će biti zato što su pojedinačno jeli “kiselo grožđe” grijeha. Tijekom “vremena obnove svega”, objašnjava Petar, život će izgubiti samo oni s punim znanjem koji namjerno budu

KRIST JE ROĐEN

Isusovo rođenje potvrdilo je istinitost proročkog svjedočanstva o dolasku izbavitelja i postavilo pozornicu za buduća jamstva kao što je navedeno u prethodnim riječima apostola Petra. Anđeo je u naviještanju Isusova rođenja rekao: “Ne bojte se! Evo, javljam vam blagovijest, veliku radost za sav narod! Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj—Krist, Gospodin. ... I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći Boga i govoreći: ‘Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim!’”—Luka 2: 10-14

Izraz: “Danas vam se rodio” označava bitnu razliku između ove anđeoske najave i obećanja koja je Stvoritelj prethodno dao preko svetih proroka. Ta su se obećanja i proročanstva sada počela ispunjavati. Jedno od proročanstava identificiralo je grad u kojem će se roditi obećani vladar. To je trebao biti Betlehem, drevni “grad Davidov”. (Mihej 5: 2; Luka 2: 4) Kada je anđeo navijestio Isusovo rođenje, posebno je skrenuo pozornost na to, rekavši da je Spasitelj rođen “danas” u gradu Davidovu. Sva Božja obećanja, počevši od njegove izjave u Edenu da će zmijina glava biti satrta od potomstva žene, implicirala su nadolazeće izbavljenje od smrti. Sada je anđeo to potvrdio. Onaj koji je rođen u Betlehemu trebao je biti Isus Krist, Spasitelj i Mesija obećanja.

Bio je to dramatičan trenutak za one pastire na Judejskim brdima kojima je anđeo navijestio rođenje Spasitelja. Rečeno nam je da se odjednom mnoštvo nebeske vojske pridružilo anđelu, hvaleći i slaveći Boga, objavljujući “na zemlji mir ljudima, miljenicima njegovim”. Ova nebeska vojska anđela vjerno je služila Bogu mnoga stoljeća tijekom kojih je on davao svoja obećanja o dolazećem

potomstvu koje će blagosloviti ljude. Nisu razumjeli dublji smisao tih obećanja, ali su znali da su to bili izrazi Božje dobre volje prema njegovim palim ljudskim stvorenjima. Kako su radosno, dakle, morali naviještati Isusovo rođenje, znajući da je ono očitovanje ove prorečene dobre volje i početak ispunjenja Božjih obećanja!

ISUSOVA SLUŽBA

Isus je započeo svoju službu u dobi od trideset godina. (Luka 3: 21-23) Bila je to služba koja je u potpunosti bila u skladu s proročkim svjedočanstvom o njemu. Čitamo da je “zaredao obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući evanđelje o kraljevstvu Božjemu.” (Luka 8: 1) Ova radosna vijest, rekao je anđeo pri njegovu rođenju, trebala je biti “za sav narod”. Stvoritelj je poslao Spasitelja i pobrinuo se za uspostavu kraljevstva u dogledno vrijeme kroz koje će blagoslovi spasenja od grijeha, bolesti i smrti doći do ljudi.

Isusovim sljedbenicima nije odmah postalo jasno da njegovo kraljevstvo neće odmah biti uspostavljeno. Tek su kasnije shvatili da je bilo potrebno da Spasitelj umre za one koje je došao spasiti prije nego što budu trajno oslobođeni od bolesti i smrti. Doista, najavio im je da će dati svoje tijelo “za život svijeta”. Međutim, iz te izjave nisu shvatili da će on umrijeti kao čovjek u zamjenu ili kao otkupnina, za izgubljeni Adamov život i za cijeli ljudski rod.—Ivan 6: 51; 1.Korinćanima 15: 21, 22, 45; 1. Timoteju 2: 3-6

Njegovih dvanaest izabраниh apostola bilo je s Isusom dok je “propovijedao i objavljivao” radosnu vijest o kraljevstvu. Svjedočili su njegovim čudima iscjeljivanja bolesnih, čišćenja gubavaca, istjerivanja đavola, pa čak i oživljavanja mrtvih. Ne može ih se kriviti što su pretpostavili da je to bio početak stvarnog prorečenog djela

izbavljenja i da će njegovo kraljevstvo biti neposredno uspostavljeno sa svojim blagoslovima zdravlja i života proširenim na “sve obitelji na zemlji” kao što je Bog obećao da će biti učinjeno kroz Mesiju, obećano potomstvo.

Isusovi učenici u to vrijeme nisu shvatili da su veličanstvena čuda koja je činio bila namijenjena samo kao prikaz plana izbavljenja svijeta i blagoslova za koji su mislili da počinje tada. Oni još nisu razumjeli da ovi blagoslovi moraju čekati ostvarenje drugih nakana Stvoriteljeve velike namjere za izbavljenje čovječanstva. Još uvijek je veličanstvena istina da će u Božje vrijeme sljepačke oči progledati, uši gluhih otvoriti, hromi će skakati k'o jelen, njemakov će jezik klicati; i nitko od ljudi neće reći: “Bolestan sam.”—Izaija 35: 5, 6; 33: 24

U to vrijeme probudit će se oni koji “snivaju u prahu zemaljinu”. (Daniel 12: 2) Smrtna presuda: “Prah si, u prah ćeš se i vratiti,” bit će poništena žrtvenom smrću Spasitelja. (1.Mojsijeva 3: 19) Ta presuda više neće biti učinkovita protiv milijardi koji su dugo bili zaključani u velikom zatvoru smrti, jer će svi biti pozvani iz groba.—Ivan 5: 28, 29; Djela apostolska 24: 15

NEMA VIŠE PROKLETSTVA

U Otkrivenju 22, posljednjem poglavlju Biblije, imamo nadu u izbavljenje kroz Isusa i kraljevstvo koje nam je predstavljeno u smislenom simboličnom jeziku. Prvo, vidimo prijestolje, “prijestolje Božje i Jaganjčevo”. (vs. 1) Prijestolje simbolizira kraljevstvo. Isus i njegovi učenici tako su vjerno propovijedali radosnu vijest o uspostavi ovog kraljevstva. Janje je simbol Isusa i njegove žrtve u ime čovječanstva. Tako nam je pokazano da će Božji obećani blagoslovi života stići do čovječanstva posredstvom božanske vladavine, biti dostupni kroz smrt

“Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh svijeta.”—Ivan 1: 29

Ovi obećani blagoslovi prikazani su kroz “rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja Božjeg i Jaganjčeva”, koja teče s “prijestolja Božjeg i Jaganjčevog”. “Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za zdravlje je narodima.” (Otkrivenje 22: 1, 2) Ovaj jezik vraća naše misli natrag u Postanak, kada su Adam i Eva bili protjerani iz Edenskog vrta kako bi bili spriječeni da jedu sa stable života i žive vječno. (1.Mojsijeva 3: 23, 24) U Mesijanskom kraljevstvu život će ponovno biti dostupan, ne samo Adamu i Evi, već cijelom čovječanstvu.

Otkrivenje 22: 3 objavljuje: “Neće više biti prokletstva.” Strašno je prokletstvo leglo na čovječanstvo—prokletstvo grijeha i smrti. Čak je i zemlja bila prokleta kada su naši prvi roditelji zgriješili. (1.Mojsijeva 3: 17) Ova su prokletstva pokvarila mir i sreću čovječanstva. Nitko ih se nije oslobodio. Svi umiru zbog Adamova prijestupa. Međutim, Bog je volio rasu izgubljenih i umirućih grešnika i dao je Spasitelja, potomstvo obećanja, koji je kao Janje dao svoj život u žrtvu kao cijenu otkupljenja. Sada, ovdje u ovom posljednjem poglavlju Biblije, uvjereni smo da će s prijestolja Božjeg i Jaganjčevog, “voda života, bistra kao prozirac,” poteći prema cijelom čovječanstvu. Svi će biti pozvani piti ovu životvornu vodu. “Dođi...” riječ će izaći i “zahvati vode života zabavljajući!”—Otkrivenje 22: 17

VEĆE POTOMSTVO

Usmjerili smo pozornost na Isusa kao obećano potomstvo blagoslova, onoga koji će zmiji satrti glavu. Svakako, treba mu odati svaku čast za mjesto koje mu je

Stvoritelj dodijelio u božanskom planu izbavljenja ljudskog roda od grijeha i smrti. Međutim, Sveto pismo ističe da će Isus imati suradnike u svom djelu vladanja i blagoslivljanja naroda. To otkriva apostol Pavao. Nakon što nam je u Galaćanima 3: 16 rekao da je Isus obećano Abrahamovo potomstvo po kojem će ljudi biti blagoslovljeni, on dalje objašnjava, govoreći: “Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”—Galaćanima 3: 27-29

Postoje mnogi tekstovi Svetog pisma koji potvrđuju ovu tvrdnju. Pavao je napisao da će oni koji trpe i umru s Isusom živjeti i kraljevati s njim. (2.Timoteju 2: 11, 12) Ova skupina vjernih Učiteljevih sljedbenika također je prepoznata u Otkrivenju 20: 4, 6, i ovdje nam je rečeno da će živjeti i vladati s Kristom tisuću godina. Kako bi mogli živjeti i kraljevati s Kristom, izvedeni su iz smrti u ono što Sveto pismo opisuje kao “prvo uskrsnuće”.

MISTERIJ

Činjenicu da će obećani Mesija imati pomoćnike koji dijele njegovo mesijansko ime i slavu Gospodin je držao u tajnosti kroz sva razdoblja prije prvog Isusova dolaska. Pišući vjernicima Kološanima, apostol Pavao je rekao: “Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave!”—Kološanima 1: 27

U 1. poslanici Korinćanima 12: 12-27 Pavao koristi ljudsko tijelo da ilustrira odnos između Isusa i onih koji su s njim povezani u mesijanskom uređenju. U ovom prikazu Isus je Glava, a njegovi vjerni sljedbenici udovi su njegova tijela. Jedna od glavnih točaka pouke iznesene u ovom poglavlju jest, kako to Pavao navodi u stihu 27: “Vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi.” Kao što smo vidjeli, Krist je potomstvo koje je Bog prorekao u

Edenu kada je rekao da će ženino potomstvo satrti zmijinu glavu, a apostol Pavao je napisao: “Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama.”—Rimljanima 16: 20

Isusovi prvi učenici vjerovali su da je on obećani Mesija i da će uspostaviti svoje kraljevstvo u svom Prvom dolasku. Tek nakon što su bili prosvijetljeni Duhom Svetim na Pedeseticu, shvatili su da će prije nego što bude moguće uspostaviti kraljevstvo, oni koji će biti povezani s Isusom kao vladari u tom kraljevstvu morati biti pozvani iz svijeta, ispitani i na drugi način pripremljeni za svoj uzvišen položaj uz Isusa u njegovom kraljevstvu.

Ova priprema udova Kristova tijela bila je djelo Gospodnje na zemlji kroz stoljeća od Isusove smrti i uskrsnuća. To je uglavnom postignuto propovijedanjem Kristova evanđelja. Samo Evanđelje sadrži poziv onima koji čuju i vjeruju da uzmu svoj križ i slijede Učitelja u žrtvenu smrt. (Matej 16: 24) Isus je ovlastio svoje sljedbenike da idu po cijelom svijetu i propovijedaju Evanđelje, a tu su zadaću izvršavali vjernici svake generacije.—Matej 28: 19, 20; Djela apostolska 1: 8

DUHOVNA NADA

Čovjekovo izbavljenje od grijeha i smrti djelovanjem Kristovog kraljevstva dovest će do ponovnog oživljavanja čovječanstva kao savršenih ljudi ovdje na zemlji. To je u skladu s izvornim naumom Stvoritelja. Međutim, oni koji se osposobe tijekom ovog sadašnjeg Evanđeoskog doba kroz poslušnost i žrtvu da žive i vladaju s Kristom u njegovom kraljevstvu, primit će duhovnu ili nebesku nagradu. Isus reče svojim učenicima: “Idem pripremiti vam mjesto. Kad odem, ... ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.”—Ivan 14: 2, 3

Isus je svoje obećanje u stihu 2 da će “pripremiti mjesto” za svoje sljedbenike prethodio izjavom: “U domu

Oca moga ima mnogo stanova: da nije tako, rekao bih vam.” Isus nije obećao ove postojeće stanove svojim sljedbenicima, ali je rekao da će otići pripremiti mjesto za njih. Što se tiče stanova, on je jednostavno primijetio da su već postojali u “domu” njegova Oca. Čini se razumnim zaključiti da je Očev dom cijeli svemir. Sve to pripada njemu i sve je njegova oblast. U toj oblasti nalaze se razni stanovi ili mjesta stanovanja—razine postojanja ili sfere života.

Zemlja je jedna od tih sfera života. To je ona u kojoj je Bog zamislio da njegova ljudska stvorenja provedu vječnost—”dom” kojeg je Bog stvorio za čovjeka. Nadalje, “nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za obitavanje”. (Izaija 45: 18) Međutim, kao što je Isus obećao svojim učenicima, otišao je da im pripravi mjesto. Mnogo je rečeno u Bibliji o ovom mjestu. Nejasno je prorečeno u Starom zavjetu, a opisano u Novom zavjetu kao “baština neraspadljiva i neokaljana, neuvela, pohranjena na nebu”. Za one za koje je ovo mjesto pripremljeno kaže se da su “sudionici nebeskog poziva.”—1.Petrova 1: 4; Hebrejima 3: 1

U našem proučavanju Biblije bitno je imati na umu da su njena nebeska obećanja upućena samo Isusovim sljedbenicima u sadašnjem dobu—“malom stadu”. (Luka 12: 32) Ovi sljedbenici trebaju biti povezani s Isusom u velikom djelu obnove cijelog čovječanstva za život na Zemlji u nadolazećem Mesijanskom kraljevstvu. Imajući na umu ovu razliku, pronaći ćemo sklad u mnogim divnim obećanjima svete Riječi. Radujemo se dok iščekujemo izbavljenje čovječanstva od grijeha, smrti i svih mnogih srodnih problema i poteškoća koje muče ljudsku rasu tisućama godina. To će se, kao što smo vidjeli, postići kroz obećano potomstvo, koje će vezati i konačno uništiti Sotonu i blagosloviti “sve obitelji na zemlji”. Radujmo se obećanju i vjerojatnosti izbavljenja Božje ljudske kreacije! ■